

SEITSMEKÜMNE AMETISSEPÜHITSEMINE MAGADANIS

MÕNI päev pärast Jeesuse ja kaheteistkümnepäevase apostli tagasipöördumist Jeruusalemmast Magadani saabus Petlemmast Abner koos umbes viiekümne jüngriga. Magadani laagrisse olid toleks ajaks kogunenud ka evangelistide korpus, naiste korpus ja veel ligikaudu sada viiskümmend tõelist läbiproovitud jüngrit kõigist Palestiina osadest. Pühendanud mõned päevad laagri külastamisele ja ümberkorraldamisele, alustasid Jeesus ja kaksteist apostlit selle erilise uskujaterühma intensiivset koolituskursust ning nende hea koolitusega, kogenud jüngrite hulgast valis Meister hiljem seitsekümmend õpetajat, keda saatis kuulutama taevariigi evangeeliumi. Süstemaatiline õppetöö algas reedel, 4. novembril ja jätkus saba-tini, 19. novembrini.

² Jeesus kõneles sellele rühmale igal hommikul. Peetrus õpetas avaliku jutlustamise metoodikat; Naatanael juhendas neid õpetamiskunstis; Toomas selgitas, kuidas küsimustele vastata; Matteus suunas rühma rahaasjade korraldamist. Ka ülejäänud apostlid osalesid selles koolituses vastavalt igapäevase kogemustele ja loomupärastele annetele.

1. SEITSMEKÜMNE AMETISSEPÜHITSEMINE

¹ Jeesus pühitses need seitsekümmend Magadani laagris ametisse sabati, 19. novembri õhtupoolikul ja Abner seati nende evangeeliumijutlustajate ja -õpetajate juhiks. Sellesse seitsmekümneliikmelisse korpusesse kuulusid peale Abneri kümme Johannese endist apostlit, viiskümmend üks endist evangelisti ja veel kaheksa jüngrit, kes olid taevariigi teenistuses silma paistnud.

² Kella kahe paiku sel sabati pärastlõunal, vihmahoogude vahel, kogunesid Galilea järve kaldale seitsmekümne ametissepühitsemist vaatama uskujad, kelle hulka suurendas Taaveti ja enamiku tema sõnumitoojate saabumine, keda oli kokku üle neljasaja.

³ Enne kui Jeesus neile seitsmekümnele käed pea peale pani, et nad evangeeliumi sõnumitoojateks kuulutada, ütles ta neile: „Lõikus on tõesti rikkalik, kuid töötegijaid on vähe, seepärast manitsen teid kõiki palvetama, et lõikuse Jumal saadaks siia lõikusele veel töölisi juurde. Ma sean teid nüüd ametisse taevariigi sõnumitoojatena, saadan teid juutide ja paganate juurde nagu lambaid huntide sekka. Kui te nüüd kahekaupa teele lähete, ärge võtke kaasa rahakotti ega lisarõivaid, sest te lähete sellele esimesele missioonile ainult lühikeseks ajaks. Ärge tervitage tee ääres ühtki inimest, tegelege ainult oma tööga. Kui te kuhugi öömajale jääte, öelge kõigepealt „Rahu sellele kojale“. Kui seal elavad rahuarmastavad inimesed, jääge sinna; kui mitte, lahkuge. Ning kui olete ühe maja välja valinud, jääge sinna kogu selles linnas viibimise ajaks ning sööge ja jooge

seda, mis teile antakse. Ning tehke seda sellepärast, et töötegija on oma elatist väärt. Ärge käige majast majja, otsides paremat ööbimispaika. Pidage meeles, et kui te lähete kuulutama rahu maa peal ja head tahet inimeste seas, siis peate toime tulema ka kibestunud ja enesepeettuse ohvriks langenud vaenlastega; seepärast olge targad nagu maod ja kahjutud kui tuvid.

⁴ Kõikjal, kus te käite, jutlustage, et „taevariik on lähedal“, ja hoolitsege kõigi eest, kelle meel või keha on haige. Muidu olete te saanud taevariigi hüvesid, muidu ka andke. Kui linna rahvas teid vastu võtab, võetakse neid küllaga vastu Isa taevariiki, aga kui linna rahvas keeldub seda evangeeliumi vastu võtmast, kuulutage ikkagi oma sõnumit ja lahkudes sellest uskmatust kogukonnast, öelge neile, kes teie õpetuse tagasi lükkasid: „Hoolimata sellest, et te tõe tagasi lükkate, on tõsi, et jumalariik on teie ligi tulnud.“ See, kes kuuleb teid, kuuleb mind. Ning see, kes kuuleb mind, kuuleb Teda, kes mind on saatnud. See, kes lükkab tagasi teie evangeeliumisõnumi, lükkab tagasi minu. Ja see, kes lükkab tagasi minu, lükkab tagasi Tema, kes mind on saatnud.“

⁵ Kui Jeesus oli seitsmekümnele seda rääkinud, pani ta oma käed kordamööda igapäevase peale, kes tema ümber ringis põlvitas, alustades Abnerist.

⁶ Järgmise päeva varahommikul saatis Abner seitsekümmend sõnumitoojat kõigisse Galilea, Samaaria ja Juudamaa linnadesse. Ning need kolmkümmend viis paari jutlustasid ja õpetasid umbes kuus nädalat ning pöördusid reedel, 30. detsembril tagasi uude laagrisse Pereas Pella lähedal.

2. RIKAS NOORMEES JA TEISED

¹ Üle viiekümne jüngrit, kes soovisid lasta end ametisse pühitseda ja seitsmekümnega liituda, lükkas komisjon, mille Jeesus oli moodustanud kandidaatide valmimiseks, tagasi. Sellesse komisjoni kuulusid Andreas, Abner ja evangelistide korpuse juhi kohusetäitja. Kõigil juhtudel, mil see kolmeliikmeline komisjon ei jõudnud üksmeelsele otsusele, tõid nad kandidaadi Jeesuse ette ja ehkki Meister ei lükanud kunagi tagasi kedagi, kes soovis lasta end evangeeliumi sõnumitoojana ametisse määrata, loobus neist rohkem kui tosin pärast Jeesusega vestlemist mõttest saada evangeeliumi sõnumitoojaks.

² ¶ Üks tõsimeelne jünger tuli Jeesuse juurde ja ütles: „Meister, tahaksin saada üheks sinu uutest apostlitest, aga mu isa on väga vana ja sureb peagi; kas mind lubatakse minna koju teda matma?“ Sellele mehele kostis Jeesus: „Mu poeg, rebastel on urud ja taeva lindudel on pesad, kuid Inimese Pojal pole kuhugi oma pead asetada. Sa oled ustav jünger ja võid selleks jääda ka siis, kui lähed koju oma lähedaste eest hoolitsema, aga

sama ei kehti minu evangeeliumi sõnumitoojate puhul. Nemad on loobunud kõigest, et mind järgida ja taevariiki kuulutada. Kui sind õpetajana ametisse määraks, peaksid laskma teistel surnud mätta, samal ajal kui sa ise lähed häid uudiseid kuulutama.” Ning see mees lahkus väga pettunult.

³ Teine jünger tuli Meistri juurde ja ütles: „Tahaksin lasta end sõnumitoojana ametisse pühitseda, aga ma sooviksin mõneks ajaks koju minna ja oma peret lohudada.” Ja Jeesus vastas: „Kui sind ametisse pühitsetakse, pead olema valmis kõigest loobuma. Evangeeliumi sõnumitoojatel ei saa olla mitut kiindumust. Mitte keegi, kes tagasi pöördub, kui on oma käe kord adra külge pannud, ei ole väärt olema taevariigi sõnumitooja.”

⁴ Siis tõi Andreas Jeesuse juurde ühe rikka noormehe, kes oli harras uskuja ja soovis lasta end ametisse pühitseda. See noormees Matadormus oli Jeruusalemma Suurkohtu liige, ta oli kuulnud Jeesust õpetamas ning Peetrus ja teised apostlid olid talle seejärel taevariigi evangeeliumi õpetanud. Jeesus rääkis Matadormusele ametissepühitsemise nõuetest ja soovitas tal otsuse tegemine seniks edasi lükata, kuni ta on asja üle sügavamalt järele mõelnud. Kui Jeesus järgmisel varahommikul oli jalutuskäigule minemas, kõnetas noormees teda: „Meister, ma tahaksin saada sinult kinnitusi igavese elu suhtes. Ma olen juba noorusest saadik kõiki käsuseadusi täitnud ja tahaksin teada, mida ma veel pean tegema, et võita endale igavene elu?” Jeesus vastas sellele küsimusele: „Kui sa pead kinni kõigist seadustest — ei riku abielu, ei tapa, ei varasta, ei anna valedunnistusi, ei peta, austad oma vanemaid —, siis teed küll õigesti, kuid pääsemine on tasu usu, mitte üksnes tegude eest. Kas sa usud sellesse taevariigi evangeeliumisse?” Ja Matadormus vastas: „Jah, Meister, ma usun kõike, mida sina ja su apostlid mulle olete õpetanud.” Ja Jeesus ütles: „Siis oled sa tõesti minu jünger ja taevariigi laps.”

⁵ Seepeale ütles noormees: „Aga Meister, ma ei ole rahul sellega, et olen sinu jünger; tahaksin olla üks sinu uutest sõnumitoojatest.” Kui Jeesus seda kuulis, vaatas ta noormeest suure armastusega ja ütles: „Ma võtan su oma sõnumitoojaks, kui sa oled nõus selle eest tasuma — hankima endale selle ainsa asja, mida sul pole.” Matadormus vastas: „Meister, ma olen valmis tegema kõike, kui mind ainult lubatakse sind järgida.” Jeesus ütles põlvitavat noormeest laubale suudeldes: „Kui tahad minu sõnumitoojaks hakata, mine ja müü kõik, mis sul on, ja kui oled tulu vaestele või oma vendadele annetanud, tule ja käi minu järel ja taevariigi aarded saavad sinu omaks.”

⁶ Seda kuuldes Matadormuse näoilme muutus. Ta tõusis ja lahkus kurvalt, sest tal oli palju varandust. Seda noort rikast variseri oli kasvatatud usus, et rikkus on Jumala soosingu märk. Jeesus teadis, et ta polnud vaba enesearmastusest ja armastusest oma vara vastu. Meister tahtis teda päästa *rikkusearmastusest*, mitte tingi-

mata rikkusest. Jeesuse jüngrid küll ei loobunud oma maisest varast, kuid apostlid ja seitsekümmend tegid seda tõesti. Matadormus soovis saada üheks seitsmekümnest uuest sõnumitoojast, seepärast nõudis Jeesus, et ta oma ajalikust varast loobuks.

⁷ Peaaegu igal inimolendil on midagi, millest ta kui lemmikpahest kinni hoiab ja mida taevariiki pääsemine nõuab osana sissepääsumaksust. Kui Matadormus oleks oma rikkusest loobunud, oleks see tõenäoliselt antud tema hallata kui seitsmekümne vara. Hiljem, kui Jeruusalemmas kirik rajati, kuuletus ta Meistri käsule, ehkki siis oli juba hilja seitsmekümne hulka kuuluda, ja temast sai Jeruusalemma kiriku varahoidja, kiriku peaks oli aga Issanda lihalik vend Jaakobus.

⁸ Nii on see alati olnud ja saab ka alati olema: inimene peab ise otsustama. Surelikel on teatav valikuvabadus. Vaimse maailma jõud inimest ei sunni, nad lubavad tal minna tema enda valitud teed.

⁹ Jeesus nägi ette, et Matadormusest ei võinud oma rikkusega kuidagi saada ametisse määratud kaaslast nendele, kes olid evangeeliumi heaks kõigest loobunud; samal ajal mõistis ta, et ilma rikkuseta saaks temast lõpuks nende kõigi juht. Ent nagu Jeesuse enda vennadki, ei saanud Matadormus kunagi taevariigis suureks, sest ta jättis end ilma sellest lähedasest isiklikust suhtest Meistriga, mida ta oleks kogenud, kui oleks olnud valmis tegema tol ajal seda, mis Jeesus oli palunud ja mida ta mitu aastat hiljem niikuinii tegi.

¹⁰ Rikkusel pole taevariiki pääsemisega otsest seost, küll aga on *rikkusearmastusel*. Taevariigi vaimne ustavus ei sobi kokku ainelise mammona orjamisega. Inimene ei saa end jagada — olla ülimalt ustav vaimsele ideaalile ja samas pühenduda ainelisele varale.

¹¹ Jeesus ei õpetanud kunagi, et rikkust omada on väär. Ta nõudis ainult, et kaksteist ja seitsekümmend loovutaksid kogu oma maise vara ühise ürituse heaks. Ning ka sel juhul korraldas ta nende vara realiseerimise tulutoovalt nagu apostel Matteuse puhul. Jeesus andis oma jõukatele jüngritele korduvalt sama nõu, mida rikkale mehele Roomas. Meister pidas ülearuse teenistuse tarka investeerimist inimese õigustatud tegevuseks kindlustamiseks end tulevaste vältimatute hädade vastu. Kui apostlite varalaegas oli tulvil, hoiustas Juudas raha, et seda kasutada hiljem, kui tulude vähenemine neile suuri kannatusi peaks tooma. Juudas tegi seda pärast Andreega nõu pidamist. Jeesus ei sekkunud kunagi isiklikult apostlite rahaasjadesse, välja arvatud almuste jagamisel. Siiski oli üks majanduslik väärnähtus, mida ta korduvalt hukka mõistis; see oli nõrkade, harimatute ning vähem õnne omavate inimeste ebaõiglane ärakasutamine nende tugevate, teraste ja arukamate kaaslaste poolt. Jeesus kuulutas, et meeste, naiste ja laste niisugune ebainimlik kohtlemine on ühitamatu taevariigi vennaskonna ideaalidega.

3. ARUTELU JÕUKUSEST

¹ Selleks ajaks kui Jeesus Matadormusega jutuajamise lõpetas, oli Peetrus koos mitme apostliga tema ümber kogunenud ja rikka noormehe lahkudes pöördus Jeesus apostlite poole ning ütles: „Te näete, kui raske on rikkastel täielikult jumalariiki astuda! Vaimset palveldamist ei saa jagada ainelise pühendumusega, ükski inimene ei saa teenida kaht isandat. Teil on ütlus, et „lihtsam on kaamelil minna läbi nõelasilma kui paganal pärida igavest elu”. Mina aga kuulutan, et sellel kaamelil on lihtsam minna läbi nõelasilma kui enesega rahulolevatel rikkastel taevariiki astuda.”

² Peetrus ja apostlid olid neid sõnu kuuldes äärmiselt üllatunud, nii et Peetrus ütles: „Keda, Issand, saab siis päästa? Kas kõik, kellel on jõukust, jäävad taevariigist välja?” Ja Jeesus vastas: „Ei, Peetrus, ent kõik, kes panevad oma lootuse jõukusele, astuvad vaevalt küll vaimuella, mis viib igavesele edenemisele. Ent ka sel juhul jäävad paljud inimesele võimatud asjad taevasele Isale kättesaadavaks; pigem peaksime tunnustama, et Jumalaga koos on kõik võimalik.”

³ Kui nad laiali läksid, oli Jeesus kurb, et Matadormus polnud nende juurde jäänud, sest ta armastas teda väga. Ja kui nad järve äärde olid jalutanud ning istusid seal vee ääres, ütles Peetrus kaheteistkümneme nimel (kes kõik olid tookord kohal): „Sinu sõnad rikkale noormehele valmistavad meile muret. Kas me nõuame neilt, kes tahavad sind järgida, kõigist maistest varadest loobumist?” Ja Jeesus vastas: „Ei, Peetrus, ainult neilt, kes soovivad saada apostliks ja tahavad elada minuga koos ühtse perena nagu teiegi. Isa nõuab ju, et tema laste kiindumus oleks puhas ja jagamatu. Kõigist asjadest ja inimestest, kes tulevad teie ja taevariigi tõdede armastamise vahele, tuleb loobuda. Kui inimese rikkus ei tungi tema hingeni, ei mõjuta see taevariiki astujate vaimset elu.”

⁴ Ning siis ütles Peetrus: „Aga Meister, me oleme jätnud kõik, et sind järgida, mida siis meie saame?” Ja Jeesus rääkis kõigile kaheteistkümnemele: „Tõesti, tõesti, ma ütlen teile, iga inimene, kes on jätnud minu ja taevariigi pärast oma vara, kodu, naise, vennad, vanemad või lapsed, saab vastu mitu korda enam selles maailmas, ehkki võibolla mõningase tagakiusamise hinnaga, ja igavese elu tulevas maailmas. Kuid paljud, kes on esimesed, jäävad viimasteks, viimased aga saavad sageli esimesteks. Isa toimib oma loodud-olenditega vastavalt nende vajadustele, pidades kinni oma õiglastest seadustest, mis halastavalt ja armastavalt hoolitsevad universumi heaolu eest.

⁵ Taevariik on nagu peremees, kes andis teenistust paljudele inimestele ja käis igal varahommikul töölisi oma viinamäele palkamas. Kui ta oli kokku leppinud, et maksab töölistele ühe teenari päevas, saatis ta nad viinamäele. Kella üheksa paiku läks ta taas välja ja nähes teisigi turuplatsil jõude seisemas, ütles neile: „Tulge

ka teie minu viinamäele tööle ja ma maksan teile õiglaselt.” Ning nemadki läksid kohe tööle. Kaheteistkümneme paiku ja kolme paiku läks ta jälle välja ning tegi samuti. Ja tulnud kella viie ajal turuplatsile, leidis ta ikka veel jõudeseisjaid ja küsis neilt: „Miks te siin kogu päeva tegevuseta seisate?” Ja mehed vastasid: „Sest keegi pole meid palganud.” Seepeale ütles peremees: „Tulge ka teie mu viinamäele tööle ja ma tasun teile õiglaselt.”

⁶ Öhtu saabudes ütles viinamäe omanik oma varaülemale: „Kutsu töölisid siia ja maksa neile tasu, alustades viimati palgatutest ja lõpetades esimesena palgatutega.” Kui kella viie ajal palgatud tulid, sai igaüks teenari, samuti kõik ülejäänud töölisid. Kui päeva algul palgatud nägid, kuidas maksti hiljem tulnutele, lootisid nad saada suuremat tasu kui kokku lepitud. Aga iga mees sai nagu teisedki ainult ühe teenari. Ja kui kõik olid oma tasu kätte saanud, läksid nad peremehe juurde ja kaebasid: „Viimasena palgatud mehed töötasid ainult ühe tunni, aga sina maksid neile sama palju kui meile, kes me kogu päeva kõrvetava päikese käes rügasime.”

⁷ Siis vastas peremees: „Mu sõbrad, ma ei tee teile ülekohut. Kas ei nõustunud igaüks teist töötama ühe teenari eest päevas? Võtke nüüd see, mis teile kuulub, ja minge oma teed, sest ma soovin maksta neile, kes viimasena tulid, sama palju kui teile. Kas mul pole seaduse järgi õigus toimida oma varaga nii, nagu ise tahan? Või panete te mulle heldust pahaks, kui ma tahan headust ja armulikkust ilmutada?”

4. HÜVASTIJÄTT SEITSMEKÜMNEGA

¹ Päev, mil seitsekümmend lahkusid oma esimesele misjonitööle, oli Magadani laagris ärevust täis. Varahommikul, oma viimases kõneluses seitsmekümnega, rõhutas Jeesus järgmist:

² 1. taevariigi evangeeliumi tuleb kuulutada kogu maailmale, nii juutidele kui ka paganatele;

³ ¶ 2. haigete eest hoolitsedes hoiduge neid õpetamast imesid ootama;

⁴ ¶ 3. kuulutage Jumala poegade vaimset vendlust, mitte maise võimu ja ainelise auhiilgusega välist kuningriiki;

⁵ ¶ 4. ärge kulutage aega liigsele suhtlemisele rahvaga ega muudele piasiasjadele, mis võivad takistada teid pühendumast kogu südamest evangeeliumi jutlustamisele;

⁶ ¶ 5. kui esimene keskuseks valitud maja osutub vääriliseks koduks, jääge sinna kogu selles linnas viibimise ajaks;

⁷ ¶ 6. selgitage kõigile ustavatele uskujatele, et on tulnud aeg avalikult lahku lüüa juutide usujuhtidest Jeruusalemmas;

⁸ ¶ 7. õpetage, et kõik inimese kohustused on kokku võetud selles ühes käsus: armasta Issandat, oma Jumalat, kogu enda meelega ja hingega ning oma ligimest

nii nagu iseennast. (Seda pidid nad õpetama inimese ainsa kohustusena nende 613 elureegli asemel, mida selgitasid variserid.)

⁹ ¶ Kui Jeesus oli kõigi apostlite ja jüngrite juuresolekul seitsmekümnele seda öelnud, viis Siimon Peetrus nad kõrvale ja pidas neile nende ametisepühitsemisjutluse, milles oli edasi arendatud Meistri sõnu, mis ta oli öelnud neile sel korral, kui pani oma käed nende peale ja tõstis neid esile kui taevariigi sõnumitoojaid. Peetrus manitses seitssetkümnet pidama oma kogemuses kalliks järgmisi voorusi:

¹⁰ 1. *pühendunud andumus*. Palvetada alati, et evangeeliumi lõikustööle saadetak rohkem töölisi. Ta selgitas, et kui inimene nii palvetab, ütleb ta seda tõenäolisemalt: „Siin ma olen, saada mind.” Ta manitses neid, et nad igapäevast palveldamist hooletusse ei jäta;

¹¹ ¶ 2. *tõeline julgus*. Ta hoiatas, et nad kohtavad ilmselt vaenulikkust ja kindlasti ka tagakiusamist. Peetrus ütles, et nende misjonitöö ei ole argade ettevõtmine, ja soovitas neil, kes kardavad, lahkuda enne teele asumist. Mitte keegi ei lahkunud;

¹² ¶ 3. *usk ja usaldus*. Nad peavad minema sellele lühiajalisele misjoniretkele ilma mingi varustusega; nad peavad usaldama Isa, et see neile toitu ja peavarju ja muid vajalikke asju annab;

¹³ ¶ 4. *innukus ja algatusvõime*. Neil peab olema indu ja arukat entusiasmi, nad peavad rangelt oma Meistri ülesannet täitma. Idamaine tervitus oli pikk ja keeruline tseremoonia, seepärast oli neil kästud „teel mitte ühtki inimest tervitada”, mis oli tavaline viis manitseda inimesi tegema aega raiskamata oma tööd. See ei puudutanud lihtsaid sõbralikke tervitusi;

¹⁴ ¶ 5. *lahkus ja viisakus*. Meister oli käskinud neil vältida aja tarbetut raiskamist suhtlemistseremooniatele, kuid olla samas viisakas kõigi suhtes, kellega nad kokku saavad. Nad pidid igati ilmutama lahkust nende vastu, kes neid oma kodus võõrustavad. Neid hoiatati rangelt, et nad ei tohi lahkuda tagasihoidlikust kodust, et lasta end vastu võtta mugavamas või mõjukamas majas;

¹⁵ ¶ 6. *haigete eest hoolitsemine*. Peetrus andis seitsmekümnele ülesande otsida üles meelelt ja kehalt haiged ning teha kõik, mis nende võimuses, et haigust leevendada või ravida.

¹⁶ ¶ Ülesanded ja õpetused sel moel kaasa saanud, asusid nad kahekaupa teele oma misjonitööle Galileasse, Samaariasse ja Juudamaale.

¹⁷ Ehkki juudid tundsid arvu seitskümme vastu erilist austust — vahel arvati näiteks, et paganarahvaid on seitskümme — ja ehkki need seitskümme sõnumitoojat pidid minema evangeeliumiga kõigi rahvaste juurde, oli see meie arvates pelk kokkusattumus,

et rühmas juhtus olema just seitskümme liiget. Jeesus oleks kindlasti võtnud neid veel vähemalt pool tosinat juurde, kuid nad polnud nõus maksma selle eest oma rikkusest ja perest loobumisega.

5. LAAGRI ÜLEVIIMINE PELLASSE

¹ Nüüd valmistus Jeesus koos kaheteistkümne apostliga sisse seadma oma viimast laagrit Pella lähedal Pereas, paigas, kus Meistrit kunagi Jordani jões oli ristitud. Novembri kümme viimast päeva peeti Magadanis nõu ja teisipäeval, 6. detsembril asus kogu see peaaegu kolmesajaliikmeline rühm koidu ajal koos kõigi oma asjadega teele, et samal õhtul Pella lähedal jõe kaldal öömajale jääda. See oli sama koht allika ääres, kus Ristija Johannes aastaid tagasi oma laagrit oli pidanud.

² Kui Magadani laager oli maha jäetud, pöördus Taavet Sebedeus Betsaidasse tagasi ja hakkas kohe sõnumitoomisteenistust kärpima. Oli algamas taevariigi uus etapp. Iga päev saabus kõigist Palestiina osadest ja isegi Rooma impeeriumi kaugetest piirkondadest palverändureid. Usklikke tuli ka Mesopotaamiast ja Tigrisest ida poole jäävatelt maadelt. Niisiis ladus Taavet pühapäeval, 18. detsembril oma sõnumitoojate korpusse abiga koormaloomadele isa majas hoitud laagrivarustuse, millega ta oli varem järve ääres Betsaida laagrit pidanud. Jättes selleks korra Betsaidaga hüvasti, suundus ta mööda järvekallast ja piki Jordani jõge allapoole paika, mis jäi umbes pool kilomeetrit apostlite laagrist põhja, ja vähem kui nädala pärast oli ta valmis pakkuma külalislahkust peaaegu tuhande viiesajale palverändurile. Apostlite laagrisse mahtus umbes viissada inimest. Palestiinas oli parajasti vihmade aeg ja majutusvõimalusi oli vaja selleks, et hoolitseda üha enamate, enamasti tõsimeelsete huviliste eest, kes tulid Pereasse Jeesust vaatama ja tema õpetusi kuulama.

³ Taavet tegi seda kõike omal algatusel, ehkki oli Magadanis nõu pidanud ka Filippuse ja Matteusega. Ta võttis suurema osa oma endisest sõnumitoojate korpusse appi laagrit pidama. Regulaarses sõnumitoomisteenistuses kasutas ta nüüd vähem kui kahtkümme meest. Detsembri lõpuks, enne seitsmekümne tagasipöördumist, oli Meistri ümber kogunenud peaaegu kaheksasada külalist, kes elasid Taaveti laagris.

6. SEITSMEKÜMNE TAGASIPÖÖRDUMINE

¹ Reedel, 30. detsembril, kui Jeesus oli koos Peetruse, Jaakobuse ja Johannesega lähikonna mägedes, saabusid Pella keskusesse paarikaupa seitskümme sõnumitoojat, saadetuna arvukatest uskujatest. Kõik seitskümme olid kella viie ajal, kui Jeesus laagrisse tagasi pöördus, õppepaika kogunenud. Õhtusöök hilines enam kui tunni võrra, kuna need taevariigi evangeeliumi entusiastid jutustasid oma kogemustest. Taaveti sõnumitoojad olid möödunud nädalatel suurema osa

neist uudistest juba apostliteni toonud, kuid oli tõeliselt innustav kuulata äsja ametisse määratud evangeeliumiõpetajate enda suust, kuidas janused juudid ja paganad olid nende sõnumi vastu võtnud. Lõpuks ometi sai Jeesus näha, kuidas inimesed levitavad häid uudiseid ilma tema vahetu juuresolekuta. Meister teadis nüüd, et ta võib sellest maailmast lahkuda taevariigi edenemist tõsiselt pidurdamata.

² Kui seitsekümmend talle jutustasid, kuidas „isegi kuradid neile alistusid”, pidasid nad silmas närvihaiguste all kannatanute imelisi tervenemisi. Siiski olid olnud ka mõned tõelised vaimust vaevatute vabastamise juhtumid ja Jeesus ütles neile viidates: „Pole ime, et need sõnakuulmatud alamad vaimud teile allusid, sest ma nägin Saatanat välguna taevast langemas. Ent ärge selle üle nii väga rõõmustage, sest ma kuulutan teile, et niipea, kui ma oma Isa juurde tagasi pöördun, saadame kumbki oma vaimu inimmeelte sisimasse, nii et need vähesed eksinud vaimud ei saa enam õnnetute surelike meelde siseneda. Ma rõõmustan koos teiega, et teil on inimeste üle võimu, kuid ärge sattuge sellest kogemusest liigselt vaimustusse, vaid rõõmustage pigem, et teie nimed on kirjutatud taeva kirjarullidele ning et te olete seega määratud edasi minema vaimsetele vallustele pühendatud lõputul eluteel.”

³ Ning siis, vahetult enne õhtusööki, koges Jeesus üht harvadest emotsionaalse ekstaasi hetkedest, mille tunnistajateks tema poolehoidjad olid vahetevahel olnud. Ta ütles: „Ma tänan sind, mu Isa, taeva ja maa Issand, et ehkki see suurepärase evangeelium oli tarkade ja oma vooruslikkusega uhkeldajate eest varjatud, on vaim neile taevariigi lastele neid vaimuhiilgusi ilmutanud. Jah, mu Isa, see oli ilmselt sulle meelega tegu ja mind rõõmustab teadmine, et head uudised levivad üle kogu maailma ka pärast seda, kui ma olen naasnud sinu ja sinu antud töö juurde. Mind liigutab väga teadmine, et sa annad peagi kogu võimu mulle üle, et ainult sina tead tõeliselt, kes ma olen, ning et ainult mina tunnen tõeliselt sind ja neid, kellele ma olen sind ilmutanud. Ja kui ma olen lõpetanud selle ilmutuse oma lihaliikele vendadele, jätkan ma ilmutust sinu loodud-olenditele kõrgel ülal.”

⁴ Kui Jeesus oli nii Isale öelnud, pöördus ta, et rääkida oma apostlite ja jutlustajatega: „õnnistatud olgu silmad, mis näevad, ja kõrvad, mis kuulevad seda kõike. Ma ütlen teile, et paljud möödunud aegade prohvetid ja suurmehed on soovinud näha asju, mida teie praegu näete, kuid neile polnud seda antud. Ja paljud järgnevad valguselaste põlvkonnad hakkavad neist asjust kuuldes kadestama teid, kes te olete neid kuulnud ja näinud.”

⁵ Ning siis ütles ta kõigile jüngritele: „Te kuulsite, kui paljud linnad ja külad on võtnud vastu head uudised taevariigist ja kuidas mu jutlustajaid ja õpetajaid on vastu võtnud nii juudid kui ka paganad. Olgu tõesti

õnnistatud need kogukonnad, kes on hakanud taevariigi evangeeliumisse uskuma. Ent häda neile Korasini, Betsaida-Juliase ja Kapernauma elanikele, kes valguse tagasi lükkasid, sest neis linnades ei võetud sõnumitoojaid hästi vastu. Ma kuulutan teile, et kui neis paigus tehtud vägevaid tegusid oleks tehtud Tüüroses või Siidonis, oleks nende niinimetatud paganlike linnade rahvas juba ammu patukahetsusrõivais käinud ja endale tuhka pähe raputanud. Tüürose ja Siidoni olukord saab kohtumõistmispäeval tõepoolest talutavam olema.”

⁶ ¶ Kuna järgmine päev oli sabat, eraldus Jeesus koos seitsmekümnega teistest ja ütles neile: „Ma rõõmustasin tõesti koos teiega, kui te tulite tagasi heade uudistega, et taevariigi evangeeliumi on võtnud vastu nii paljud inimesed kõikjal Galileas, Samaarias ja Juudamaal. Ent miks olite nii üllatunult elevel? Kas te ei oodanud, et teie edastatud sõnum sedavõrd võimsaks osutub? Kas te läksite teele nii väheses usuga sellesse evangeeliumisse, et tulete nüüd tagasi, üllatunud selle tõhususe üle? Ja kuigi ma ei taha praegu kahandada teie head tuju, hoiatan teid rangelt kõige salakavalama uhkuse, vaimse uhkuse eest. Kui te suudaksite aru saada kurja Luciferi languse asjaoludest, hoiduksite tõsiselt kõigist vaimse uhkuse vormidest.

⁷ Te olete alustanud seda suurt tööd, millega õpetate surelikule, et ta on Jumala poeg. Mina olen teile teed näidanud, minge täitke oma kohust ja ärge väsige head tehes. Ma luban teile ja kõigile, kes ajastute jooksul teie jälgedes hakkavad käima, et seisan alati teie lähedal. Minu kutse teile on praegu ja tulevikus: tulge minu juurde kõik, kes te teete rasket tööd ja kannate koormat, ma annan teile puhkust. Võtke minu ike enda peale ja õppige minult, sest ma olen tõeline ja ustav, ning teie hinged leiavad vaimset puhkust.”

⁸ ¶ Ning kui nad Meistri lubadused hiljem proovile panid, leidsid nad need õiged olevat. Alates sellest päevast on loendamatu hulk teisigi nende lubaduste paikapidavust proovinud ja kogenud.

7. ETTEVALMISTUSED VIIMASEKS MISJONIKS

¹ Järgmised paar päeva oli Pella laagris askeldusterohke aeg, tehti viimaseid ettevalmistusi Perea misjoniks. Jeesus ja tema kaaslased olid alustamas oma viimast misjonit, kolmekuulist ringreisi kogu Pareas, ning see lõppes alles Meistri saabumisega Jeruusalemma oma viimasteks maisteks ponnistusteks. Kogu selle aja oli Jeesuse ja kaheteistkümnepostli keskus Pella laagris.

² Jeesusel polnud enam tarvis välja minna inimesi õpetama. Neid saabus nüüd tema juurde üha enam kõigist paigust, mitte ainult Palestiinast, vaid kogu Rooma maailmast ja Lähis-Idast. Ehkki Meister osales koos seitsmekümnega Perea retkel, veetis ta palju aega Pella laagris, õpetades rahvahulki ja kahteist apostlit.

Kogu selle kolmekuise perioodi oli Jeesuse juures alati vähemalt kümme apostlit.

³ Ka naiskorpuse valmistus koos seitsmekümne kahekaupa välja minema, et töötada Perea suuremates linnades. Algselt kaheteistkümnest naisest koosnenud rühm oli koolitanud äsja välja suurema, viiekümnest naisest koosneva rühma, õpetades neile kodude külastamist ning haigete ja vaevatute eest hoolitsemist. Siimon Peetruse naine Perpetua sai naiskorpuse uue rühma liikmeks ja talle usaldati naiste laienenud töö juhtimine Abneri alluvuses. Pärast nelipüha jäi ta oma kuulsa mehe juurde ja saatis teda kõigil ta misjoniretkedel; päeval, mil Peetrus Roomas risti löödi, heideti

see naine areenile metsloomade söödaks. Sellesse uude naiskorpusesse kuulusid ka Filippuse ja Matteuse naine ning Jaakobuse ja Johannese ema.

⁴ Nüüd võis taevariigitöös alata viimne Jeesuse isiklikul juhtimisel kulgev etapp. See etapp oli vaimse sügavuse etapp, mis vastandus imedele meelestatud ja neid otsivatele hulkadele, kes järgnesid Meistrile tema populaarsuse algusaegadel Galileas. Siiski oli tema poolehoidjate seas ikka veel väga palju aineliselt meelestatuid, kes ei suutnud mõista tõe, et taevariik on inimeste vaimne vennaskond, mis rajaneb Jumala kõikse isaduse igavesel faktil.